

“मीठे बच्चे- आफ्नो कल्याण गर्नको लागि हर प्रकारको परहेज राख, फूल बन्नको लागि पवित्र व्यक्तिले बनाएको शुद्ध भोजन खाऊ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरूले अहिले यहाँ नै कुनचाहिँ अभ्यास गर्छौ, जुन २१ जन्मसम्म रहन्छ?

उत्तर:- सदा तन-मनले स्वस्थ रहने अभ्यास तिमीले यहाँ नै गर्छौ। तिमीले दधीचि ऋषिले जस्तै यज्ञ सेवामा हड्डी लगाउनु छ तर यहाँ हठयोगको कुरा छैन। आफ्नो शरीरलाई कमजोर पार्नु हुँदैन। तिमी योगद्वारा २१ जन्मको लागि स्वस्थ बन्छौ, त्यसको अभ्यास यहीँबाट गर्छौ।

ओम् शान्ति। कलेज अथवा युनिभर्सिटीमा पनि टिचरले विद्यार्थीतिर हेर्छन्- गुलाबको फूल कहाँ छ, अगाडि को बसेको छ? यो पनि बगैंचा हो तर नम्बरवार त छन नै। यहाँ नै गुलाबको फूल पनि देख्छु अनि छेउमा रत्न ज्योति। कहीं आँक पनि देख्छु। बागवानले त हेर्नुपर्छ नि। उही बागवानलाई नै बोलाइन्छ, आएर यस काँडाको जंगललाई हटाएर फूलहरूको कलमी लगाउनुहोस् भनेर। तिमी बच्चाहरूले यथार्थमा जानेका छौ, कसरी काँडाबाट फूलहरूको कलमी लाग्छ। तिमीहरू मध्ये पनि केही छन् जसले यी कुराको चिन्तन गर्छन्। यो पनि तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- उहाँ बागवान पनि हुनुहुन्छ, नाविक पनि हुनुहुन्छ, सबैलाई लैजानुहुन्छ। फूलहरूलाई देखेर बाबा पनि खुसी हुनुहुन्छ। हरेकले सम्झन्छन्, हामी काँडाबाट फूल बन्दैछौं। ज्ञान हेर कति उच्च छ। यसलाई जान्नलाई पनि धेरै विशाल बुद्धि हुनुपर्छ। यिनीहरू हुन् नै कलियुगी नर्कवासी। तिमी स्वर्गवासी बनिरहेका छौ। संन्यासीहरू त घरबार छोडेर भाग्छन्। तिमी त भाग्नु छैन। कुनै कुनै घरमा एउटा काँडा हुन्छ भने अर्को फूल पनि हुन्छ। बाबासँग कसैले सोध्छन्- बाबा, छोराको बिबाह गराइदिऊ? बाबा भन्नुहुन्छ- ठीक छ गरिदेऊ। घरमा राख, हेरविचार गर्नेछन्। सोध्छन्, यसैबाट बुझिन्छ- हिम्मत छैन। त्यसैले बाबाले पनि भनिदिनुहुन्छ- ठीक छ, गरिदेऊ। भन्छन्, हामी त बिरामी हुन्छौ, बुहारी आउँछिन्, उनको हातबाट खानु पर्ने हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- ठीक छ खाऊ। के हुन्न भनी र? परिस्थिति नै यस्तो छ, खानै पर्छ किनकि मोह पनि त छ नि। घरमा बुहारी आइन् भने कुरै नसोध्नु मानौं देवी नै आइन्। यति खुसी हुन्छन्। अब यो त बुझ्नु पर्ने कुरा हो। हामीलाई फूल बन्नु छ भने पवित्र व्यक्तिले बनाएको खाना खानु छ। त्यसको लागि आफैले प्रबन्ध गर्नु छ, यसमा पनि सोधिरहनु पर्छ र? बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- तिमी देवता बन्दैछौ, यसको लागि परहेज गर्नुपर्छ। जति धेरै परहेज गर्यो त्यति नै तिम्रो कल्याण हुन्छ। धेरै परहेज गर्नमा केही मेहनत पनि लाग्छ। बाटोमा जाँदा भोक लाग्छ, खाना साथैमा लिएर जाऊ। कुनै कठिनाइ हुन्छ, विवशता छ भने स्टेशनमा डबल रोटी लिएर खाऊ। केवल बाबालाई याद गर। यसैलाई भनिन्छ योगबल। यसमा हठयोगको कुनै कुरा छैन, शरीरलाई कमजोर बनाउनुहुन्न। दधीचि ऋषिले झैं हड्डी-हड्डी दिनु छ, यसमा हठयोगको कुरै छैन। यी सबै हुन् भक्तिमार्गका कुरा। शरीरलाई त एकदम स्वस्थ राख्नु छ। योगद्वारा २१ जन्मको लागि स्वस्थ बन्नु छ। यो अभ्यास यहाँ नै गर्नु छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ, यसमा सोधिरहने आवश्यकता रहँदैन। हो कुनै ठूलै कुरा छ, त्यसमा शंका लाग्छ भने सोध्न सक्छौ। सानो साना कुरा बाबासँग सोध्दा कति समय खेर जान्छ। ठूला मानिसहरू धेरै कम बोल्छन्। शिवबाबालाई भनिन्छ- सद्गतिदाता। रावणलाई सद्गतिदाता त भनिन्न। यदि त्यसो हुँदो हो त उसलाई किन जलाइन्थ्यो? बच्चाहरूले सम्झन्छन्, रावण त प्रख्यात छ। हुन त रावणमा धेरै शक्ति छ, तर हो त शत्रु नै। आधा कल्प रावणको राज्य चल्यो। तर कहिल्यै महिमा सुनेका छौ, केही पनि छैन। तिमीलाई थाहा छ, रावण ५ विकारहरूलाई भनिन्छ। साधु सन्तहरू पवित्र बनेपछि उनीहरूको महिमा गरिन्छ नि। अहिलेका मानिसहरू त सबै पतित छन्। जो कोही पनि होस्, मानौं कुनै ठूलो मानिस आयो, भन्छ- बाबालाई भेट्न छ, बाबा ऊसँग के सोध्नुहुन्छ? ऊसँग यही सोध्नुहुन्छ- रामराज्य र रावण राज्य कहिल्यै सुनेका छौ? मानिस र देवता कहिल्यै सुनेका छौ? अहिले मानिसहरूको राज्य छ वा देवताहरूको? मानिस को हुन्? देवता को हुन्? देवता कुन राज्यमा थिए? देवताहरू त सत्ययुगमा हुन्छन्। यथा राजा रानी तथा प्रजा... तिमीले सोध्न सक्छौ, यो नयाँ सृष्टि हो या पुरानो? सत्ययुगमा कसको राज्य थियो? अहिले कसको राज्य छ? चित्र त अगाडि छ। भक्ति के हो? ज्ञान के हो? यो बाबाले नै बसेर सम्झाउनु हुन्छ।

जो बच्चाहरूले भन्छन्- बाबा धारणा हुँदैन, उनीहरूलाई बाबा भन्नुहुन्छ- अरे, अल्फ र बेलाई बुझ्न त सजिलो छ नि। अल्फ बाबाले नै भन्नुहुन्छ- मै बाबालाई याद गर्यौं भने वेसा पाउँछौं। भारतवर्षमा शिवजयन्ती पनि मनाउँछन् तर यहाँ कहिले आएर स्वर्ग बनाउनु भयो? भारतवर्ष स्वर्ग थियो- यो जानेका छैनन्, बिर्सेका छन्।

तिमीले भन्छौ- हामीले पनि जान्दैनथ्यौं, हामी स्वर्गको मालिक थियौं भनेर। अब बाबाद्वारा हामी फेरि स्वर्गको मालिक बन्दैछौं। सम्झाउने म नै हूँ। सेकेण्डमा जीवनमुक्ति गायन गरिएको छ। तर यसको अर्थ पनि जानेका छैनन्। सेकेण्डमा तिमी स्वर्गको परी बन्छौ नि। यसलाई इन्द्रसभा पनि भनिन्छ। उनीहरूले फेरि वर्षा बर्साउने इन्द्र सम्झन्छन्। अब पानी पार्नेहरूको पनि कुनै सभा लाग्छ र? इन्द्र भूमि, इन्द्रसभा के के सुनाउँछन्।

आज फेरि यो पुरुषार्थ गरिरहेका छौ, पढाइ हो नि। कानुन पढ्यो भने सम्झन्छन्, भोलि हामी वकिल बन्छौं। तिमीले आज पढ्छौ, भोलि शरीर छोडेर गएर राजकुलमा जन्म लिन्छौ। तिमीले भविष्यको लागि प्रारब्ध पाउँछौ। यहाँ पढेर गएपछि फेरि हाम्रो जन्म सत्ययुगमा हुन्छ। लक्ष्य उद्देश्य नै छ राजकुमार-राजकुमारी बन्ने। राजयोग हो नि। कसैले भन्छन्- बाबा, हाम्रो बुद्धि नै खुल्दैन। यो त तिमी भाग्य नै यस्तै छ। ड्रामामा यस्तै पार्ट छ। त्यसलाई बाबाले कसरी फेर्न सक्नु हुन्छ? स्वर्गको मालिक बन्नको लागि त सबै हकदार छन्। तर नम्बरवार त हुन्छन् नि। यस्तो त होइन, सबै बादशाह बन्छन्। कसैले भन्छन्- ईश्वरीय तागत छ भने सबैलाई बादशाह बनाइदिऊन्। फेरि प्रजा कहाँबाट आउँछन्? यो बुझ्नु पर्ने कुरा हो नि। यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। अहिले त केवल नाम मात्रका महाराजा-महारानी छन्। टाइटल पनि दिइदिन्छन्। लाख दुई लाख दियो भने राजा-रानीको पदवी पाइन्छ। फेरि चालचलन पनि यस्तो राख्नुपर्छ।

अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामीले श्रीमत अनुसार आफ्नो राज्य स्थापना गरिरहेका छौं। त्यहाँ त सबै सुन्दर गोरा हुन्छन्। यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो नि। शास्त्रहरूमा कल्पको आयु लामो लेखिदिनाले मानिसहरूले बिर्सेका छन्। अहिले तिमीले श्यामबाट सुन्दर बन्ने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। के देवताहरू पनि काला हुन्छन् र? कृष्णलाई कालो, राधालाई गोरो देखाउँछन्। अब सुन्दर त दुवै सुन्दर हुन्छन् नि। फेरि काम चितामा चढेर दुवै काला बन्न पुग्छन्। त्यहाँ हुन्छन् स्वर्णिम दुनियाँका मालिक, यो हो कालो दुनियाँ। तिमी बच्चाहरूलाई एक त भित्र खुसी हुनु पर्छ, अनि दैवी गुण पनि धारण गर्नुपर्छ। कसैले भन्छन्- बाबा, बिँडी छुट्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ- ठीक छ, धेरै पिऊ। सोध्छन् भने के भन्ने त? परहेज राख्दैनौं भने गिछौं। स्वयं आफ्नो पनि त बुद्धि हुनुपर्छ नि। हामी देवता बन्दैछौं भने हाम्रो चालचलन, खानपान कस्तो हुनुपर्छ? सबैले भन्छन्- हामीले लक्ष्मीलाई, नारायणलाई वरण गर्छौं। ठीक छ, आफूमा हेर यस्तो गुण छ? हामी बिँडी पिउँछौं भने नारायण बन्न सक्छौं? नारदको पनि कथा छ नि। नारद कुनै एकजना मात्रै त होइनन् नि। सबै मानिस भक्त (नारद) हुन्।

बाबा भन्नुहुन्छ- देवता बन्ने बच्चाहरू! अन्तर्मुखी बनेर स्वयं आफैंसँग कुरा गर। जब हामी देवता बन्दैछौं भने हाम्रो चालचलन कस्तो हुनुपर्छ? हामी देवता बन्छौं त्यसैले मदिरा पिउन सक्दैनौं, बिँडी पिउन सक्दैनौं, विकारमा जान सक्दैनौं, पतितको हाँतबाट बनाएको खान सक्दैनौं। नत्र मनमा असर पर्छ। यी कुरा बाबाले बसेर सम्झाउनु हुन्छ। ड्रामाको रहस्यलाई कसैले पनि जानेका छैनन्। यो नाटक हो, सबै कलाकार हुन्। हामी आत्माहरू माथिबाट आउँछौं, पार्ट त सारा दुनियाँका कलाकारहरूले खेल्नु छ। सबैको आ-आफ्नो पार्ट छ। कति पार्टधारीहरू छन्, कसरी पार्ट खेल्छन्! यो भेराइटी धर्महरूको वृक्ष हो। एउटा आफ्नो रुखलाई भेराइटी वृक्ष भन्न सकिँदैन। त्यसमा त आफू मात्रै फल्छ। यो मनुष्य सृष्टिको वृक्षको नाम नै हो- भेराइटी धर्महरूको वृक्ष। बिउ एउटै छ, मानिसहरूको भेराइटी हेर कति छन्! कोही कस्ता, कोही कस्ता। यो बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ। मानिसहरूले त केही पनि बुझेका छैनन्। मानिसहरूलाई बाबाले नै पारसबुद्धि बनाउनु हुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- यो पुरानो दुनियाँमा केही दिन मात्र बाँकी छन्। कल्प पहिला जस्तै कलमी लागिरहन्छ। असल प्रजा, साधारण प्रजाको पनि कलमी लाग्छ। यहाँ नै राजधानी स्थापना भइरहेको छ। बच्चाहरूले हरेक कुरामा बुद्धि चलाउनु पर्छ। यस्तो होइन, मुरली सुनिरहेकै छु। यहाँ बस्दा पनि बुद्धि बाहिर भागिरहन्छ। यस्ता पनि छन्- कोही त अगाडि बसेर मुरली सुन्दै गद्गद हुन्छन्। मुरलीको लागि दौडिन्छन्। भगवानले पढाउनु हुन्छ, फेरि यस्तो पढाइलाई छोड्नुहुन्छ? टेपमा एक्युरेट भेरिन्छ, सुन्नपर्छ। धनवानहरूले खरिद गर्छन् अनि गरिबहरूले सुन्छन्। कतिको कल्याण हुन्छ। गरिब बच्चाहरूले पनि आफ्नो भाग्यलाई उच्च बनाउन सक्छन्। बाबाले बच्चाहरूको लागि घर बनाउन लगाउनु हुन्छ, गरिबले दुई रूपैयाँ पनि मनिअर्डर गर्छन्। बाबाले यसको एउटा ईट घर बनाउनमा लगाउनु हुन्छ। यज्ञको लागि

एक रूपैयाँ राखिदेऊ। फेरि कोही त हुण्डी भर्ने पनि त हुन्छन् नि। मानिसहरूले अस्पताल आदि बनाउँछन्, कति खर्च गर्छन्। धनवानहरूले सरकारलाई धेरै मदत गर्छन्, उनीहरूलाई के मिल्छ? अल्पकालको सुख। यहाँ त तिमीले जे गर्छौ २१ जन्मको लागि। देख्यौ, बाबाले सबैथोक दिए नि। विश्वको पहिलो नम्बरको मालिक बन्छन्। २१ जन्मको लागि यस्तो सौदा कसले गर्दैन? त्यसैले त भोलानाथ भनिन्छ नि। अहिलेकै कुरा हो। कति भोला हुनुहुन्छ, भन्नुहुन्छ- जे जति गर्नु छ गर। कति गरिब बच्चीहरू छन्, लुगा सिलाएर पेट पाल्छन्। बाबालाई थाहा छ- यिनीहरू त धेरै उच्च पद पाउनेहरू हुन्। सुदामाको पनि उदाहरण छ नि। एक मुठ्ठी चामलको सट्टामा २१ जन्मको लागि महल मिल्यो। तिमीले यी कुरा नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार जानेका छौ। बाबा भन्नुहुन्छ- म भोलानाथ पनि हुँ नि। यी दादा त भोलानाथ होइनन्। यिनले पनि भन्छन्- भोलानाथ शिवबाबा हुनुहुन्छ। त्यसैले उहाँलाई सौदागर, रत्नागर, जादूगर भनिन्छ। तिमी विश्वको मालिक बन्छौ। यहाँ भारत कंगाल छ। प्रजा धनवान छन्, सरकार गरिब छ। अहिले तिमीले सम्झन्छौ- भारत कति उच्च थियो। स्वर्ग थियो। त्यसका निशानीहरू पनि छन्। सोमनाथको मन्दिर कति हीरा जुहारहरूले सजिएको थियो। उँटलाई बोकाएर हीरा-जुहारहरू लिएर गए। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- अब यो दुनियाँ अवश्य परिवर्तन हुनु छ। त्यसको लागि तिमीले तैयारी गरिरहेका छौ। जसले गर्छ उसले पाउँछ। मायाको अपोजिसन धेरै हुन्छ। तिमी हौ ईश्वरका अनुयायी। बाँकी सबै हुन् रावणका अनुयायी। तिमी हौ शिवबाबाको। शिवबाबाले तिमीलाई वर्सा दिनुहुन्छ। बाबा सिवाय अरु कुनै कुरा बुद्धिमा आउनु हुँदैन। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) अन्तर्मुखी बनेर आफैंसँग कुरा गर्नु छ, जबकि हामी देवता बन्दैछौं भने हाम्रो चलन कस्तो छ! कुनै अशुद्ध खानपिन त छैन!

२) आफ्नो भविष्य २१ जन्मको लागि उच्च बनाउनु छ त्यसैले सुदामाले जस्तै जे जति छ सबै भोलानाथलाई सुम्पिदेऊ। पढाइको लागि कुनै बहाना नबनाऊ।

वरदान:- सत्यता, स्वच्छता र निर्भयताको आधारद्वारा प्रत्यक्षता गर्ने रमता योगी भव परमात्म-प्रत्यक्षताको आधार सत्यता हो। अनि सत्यताको आधार स्वच्छता वा निर्भयता हो। यदि कुनै पनि प्रकारको अस्वच्छता अर्थात् सच्चाई-सफाईको कमी छ, या आफ्नै तमोगुणी संस्कारहरूमाथि विजयी बन्नमा, संस्कार मिलाउनमा या विश्व सेवाको क्षेत्रमा आफ्नो सिद्धान्तलाई सिद्ध गर्नमा भय छ भने प्रत्यक्षता हुन सक्दैन। त्यसैले सत्यता र निर्भयतालाई धारण गरेर एकै धुनमा मस्त रहने रमता योगी, सहज योगी बन, तब सहजै अन्तिम प्रत्यक्षता हुन्छ।

स्लोगन:- बेहदको दृष्टि, वृत्ति नै एकताको आधार हो, त्यसैले हृदमा नआऊ।